

Fra pakistansk-tunesisk side blev der fremsat et alternativt resolutionsforslag, der fik tilslutning fra Ghana og Liberia. Ifølge dette fremagtsforslag skulle der oprettes en konto for Congo-udgifterne i 1961 på 100 mill. dollars, som principielt skulle fordeles på grundlag af den normale bidragsskala. Sikkerhedsrådets permanente medlemmer og de medlemsstater, der er i stand til at yde hjælp, skulle opfordres til at yde betydelige frivillige bidrag, som skulle anvendes til at reducere bidragene fra mindrebemidlede stater. Belgien opfordres som direkte ansvarlig for situationen i Congo (Léopoldville) til at yde et væsentligt bidrag til yderligere nedsættelse af bidragene fra de mindrebemidlede stater. Forslaget indeholdt tillige nærmere graduerede bestemmelser om, hvorledes bidragene skulle nedsættes under hensyntagen til størrelsen af de for medlemslandene fastsatte bidragsskalaer, og det bestemtes, at anmodning om nedsættelser skulle fremsættes inden en bestemt frist (den 31. juli 1961).

Endelig blev der *fra canadisk side* fremsat et resolutionsudkast i overensstemmelse med de af den canadiske delegerede foran anførte synspunkter. Ifølge dette udkast skulle 16. plenarforsamling tage spørgsmålet op om FN's administrative og budgetmæssige procedure som en hastesag med betydning fremfor andre. Herunder falder spørgsmålene om 1) oprettelsen af en freds- og sikkerhedsfond og 2) udarbejdelsen af en bidragsskala vedrørende fred og sikkerhedsspørgsmål. Der foreslås udpeget en arbejdsgruppe, som skal forelægge 16. plenarforsamling resultatet af sine undersøgelser af de forbedringer, der kan træffes til at sikre organisationens finansielle stabilitet. Det canadiske forslag, der ikke indeholdt bestemmelse om oprettelsen af en konto for Congo-udgifterne i 1961, var fremsat for at imødekomme det latinamerikanske forslag, men måtte tillige forstås som et supplement til det pakistansk-tunesiske forslag.

Ved afstemningerne i udvalget blev det pakistansk-tunesiske udkast vedtaget med 43 stemmer mod 26, medens 14 lande afstod fra at stemme. De latinamerikanske lande stemte imod, undtagen Uruguay, der stemte for, og Haïti, der afstod. Imod stemte også Belgien og østbloklandene.

Det latinamerikanske resolutionsforslag blev ikke sat under afstemning, efter at de latinamerikanske landes delegerede havde erklæret, at de ikke ønskede forslaget presset frem til votering. Derimod fremsatte disse lande visse ændringsforslag til det canadiske forslag. Ændringsforslagene blev vedtaget i udvalget, men de ændrede efter canadiernes opfattelse deres resolution i så væsentlig grad, at Canada ved den endelige afstemning i udvalget stemte imod sit eget forslag.

Det canadiske forslag blev i sin ændrede form vedtaget i udvalget med 26 stemmer imod 24; 29 lande afholdt sig fra at stemme. De nordiske lande stemte imod forslaget sammen med bl. a. USA, Storbritannien og alle østbloklandene.

Ved afstemningerne i plenarforsamlingen den 21. april blev fremagtsforslaget vedtaget med 51 stemmer, deriblandt de nordiske lande, imod 17, medens 24 lande afholdt sig fra at stemme. Imod stemte østbloklandene, Belgien, Chad og følgende latinamerikanske lande: Argentina, Bolivia, Brasilien, Cuba, Mexico og Uruguay.

Det canadiske resolutionsudkast blev, efter at det i udvalget vedtagne latinamerikanske ændringsforslag ikke havde fået tilstrækkeligt flertal ved en delafstemning i forsamlingen, derefter vedtaget med 44 stemmer, deriblandt de nordiske lande, USA, Canada og Storbritannien, imod 13, medens 32 lande afholdt sig fra at stemme.

3. Valg til plenarforsamlingens hjælpeorganer.

Valg af medlem til udvalget vedrørende medlemsbidrag.

(Dagsordenens punkt 51 b).

Ved hemmelig afstemning udpegede plenarforsamlingens femte udvalg den 11. april 1961 hr. Antonio Arraiz, Venezuela, til at indtræde i udvalget vedrørende medlemsbidrag i stedet for ambassadør Correa, Ecuador, som i marts 1961 havde trukket sig tilbage fra den plads i udvalget, hvortil han under 14. plenarforsamling var blevet valgt for en 3-års periode, d. v. s. indtil udgangen af 1962.

Hr. Arraiz var eneste kandidat til posten og udpegedes enstemmigt. I plenarforsamlingens møde den 21. april blev hr. Antonio